

Op bezoek.

Hennetje Klok en haan Ku-ku
Liepen d'r onder een paraplu
Met z'n beiden.

Hennetje schreide:

„Was ik toch maar niet uitgegaan,
Zie d'r mijn Zondagsche kleertjes eens aan.

'k Was er al op voor dag en dauw.

'k Ben d'r nu eenmaal zoo'n knappe vrouw.

'k Verzorgde mijn kleertjes,

'k Gladde mijn veertjes,

Al de kippetjes kakelden luid:

— Wat zie jij d'r netjes uit! —

Zie er mijn kleertjes nou eens aan.
'k Moet me haast schamen, om naast je te
Allemaal regen! [gaan.
'k Kan d'r niet tegen.
Moet ik zóó slordig met jou op bezoek?
Stop me maar weg in een donkeren hoek."

„Hennetje Klok," zei haan Ku-ku,
„'t Lekt er iets door mijn paraplu.
Zie, weer een dropje
Valt op je kopje.
Schrei je nou ook nog traantjes, schat,
Dan wordt 't mij hier veel te nat.

't Komt ook niet zóó op je kleertjes aan.
Iedere kip en elke haan
Kent er mijn oudje
Als een braaf vrouwtje,
Kent er je hartje, je hartje van goud,
Weet ook, hoe net je je kleertjes houdt."

Hennetje Klok is met haar haan
Vroolijk op burenbzoek gegaan.
't Was me een gekakel
En een spektakel.
Wie zou er zóó niet tevreden zijn?
En de tractatie.... nou, die was fijn.

P. KEUNING.

